

Indie 23.03 - 24.04. 2011

Odcinek 2.

Pelling - Gangtok - Lachung - Kalkuta.

Z Yuksom jedziemy do Pelling. Kręte serpentyny, bo w taki sposób budowane są w Sikkimie drogi, pokonamy w 2,5 godziny.

Na zdjęciu widoczne serpentyny, nazywam je agrafkami. Na szczycie ścięte jak nożem wzgórze, pewnie Indusi wybudują tu kolejny hostel.

Miasteczka w stanie Sikkim wkomponowane są w gęsty las. Pelling położony jest na wysokości 2150 metrów. W górskie stromizny wbetonowano sieć hoteli. Wyciąć kawał lasu, wypoziomować budynek, dowieźć materiały, to alpinistyczne zadanie. Jednakże dla przyjeżdżających tu turystów warto, zostawić pieniądze.

Spaliśmy w hotelu z taką egzotyczną recepcją. Pokoje także były przyjemne.

W Pelling przeczekamy 4-dniowy strajk. W Indiach polega on na tym, że zamykane są drogi dojazdowe, wszystkie sklepy i kramy. Ustaje handel, który jest najważniejszym źródłem utrzymania. Mężczyźni zbierają się wówczas w grupy, przechodzą z miejsca na miejsce i debatują na tematy polityczne. Wierzą, że poprzez manifestowanie w ten sposób swojego niezadowolenia, wpłyną na decyzje rządu i poprawią swoją egzystencję. Praktycznie jednak w trakcie trwania strajku odcinają sobie kurek z rupiami, w te dni nic nie zarobią. Z wyjątkiem przewodników na stokach i właścicieli barów.

Taki banknot to dla Indusa majątek. Dzieciaki za przysługę dostaną 5-10 rupii, dorośli 20-50 w zależności od rodzaju zadania. Ten tysiąc to około 70 zł. Indus może za taki nominał żyć 3 miesiące. Kupuje zazwyczaj mąkę i olej na placki, warzywa wyhoduje w ogródku.

Porządku pilnują żołnierze z bambusowymi kijami. W Pelling ich nie użyli.

Dowództwo.

Reporter dostarczy telewizji nagrany ze strajku materiał.

Architektonicznie region przechodzi metamorfozę, ale tereny wokół [Pelling](#) nadal są dziewicze i kapie się w nich himalajska roślinność.

W świątyni Pemayangtse.

Dla rodziców to zaszczyt oddać maleńkie nawet dziecko na naukę do klasztoru.

Sypialnia w buddyjskim internacie i jeden z uczniów.

Pogoda w Pelling była o wiele lepsza niż w Yuksom i mogliśmy tu każdego ranka podziwiać szczyt [Kanczendzongi](#). Piękny to był widok na fragment Himalajów.

[Kanczendzonga \(8586\)](#) - trzeci pod względem wysokości szczyt na Ziemi. Niedawno zdobyła go Kinga Baranowska. Zadeedykowała swe przedsięwzięcie słynnej polskiej himalaistce Wandzie Rutkiewicz, która została na tej górze w 1992 roku i jej ciała nigdy nie odnaleziono.

Kiedy nie ma pogody Himalaje widzimy tak.

Wędrujemy górskimi szlakami, oddychamy czystym powietrzem i mamy otwarte serca na kontakt z przyrodą i człowiekiem.

Na jednym ze wzgórz zobaczyłam ruiny starożytnego monasteru. Przypominają peruwiańskie Machu Picchu, ale to jedynie namiastka.

Kiedy strajk kończy się, jedziemy do odległego o 115 km Gangtoku. To 7-8 godzin krętej górskiej drogi.

Gangtok, stolica Sikkimu, powitał nas deszczem. Jesteśmy tu tylko jeden dzień, aby załatwić permity do [Lachung](#).

Małe plecaki tak się tutaj nosi. Złodzieje są wszędzie, tym bardziej w rejonach świata, gdzie żyje biedne społeczeństwo. Jednakże na szczęście nikomu z naszej grupy nie przydarzyła się tego rodzaju niemiła historia.

Artur, dobry duch i wspaniały kolega w naszej kompanii. Pakuje plecaki na jeepa.

Do [Lachung](#) mamy trudną i niebezpieczną drogę. Podżyję strachu. Mogę taką dróżką jechać kilka, a mamy do przebycia 120 kilometrów.

Ulewne deszcze bardzo zniszczyły drogę. Osuwający się z gór strumień kamieni naderwał część jej nawierzchni i zabrał w przepaść. Dla kolegów żadnych emocji była to duża przygoda, dla mnie godziny grozy.

Samochody jadące z naprzeciwka musiały zatrzymywać się na małej wysepce, aby ruch w obie strony był w ogóle możliwy. I tak przez wiele godzin.

Stoimy w korku. Droga w tym miejscu jest nadzwyczaj szeroka, ale za butem Artura już przepaść.

Z daleka ta droga wygląda jak ścieżka dla pieszych.

Trasa jest cały czas naprawiana. Często z marnym skutkiem. Przy remoncie pracują mężczyźni i to nie dziwi, ale również dużo kobiet i nawet ciężiej. Tłuką kamienie i przenoszą je w workach na swych drobnych plecach. Mężczyźni stoją albo siedzą, czasem pomagają ładować. Równouprawnienie.

Przejeżdżamy przez kilka podobnych do tego mostów. Rozpościera się z nich widok na piękne sikkimskie przełomy.

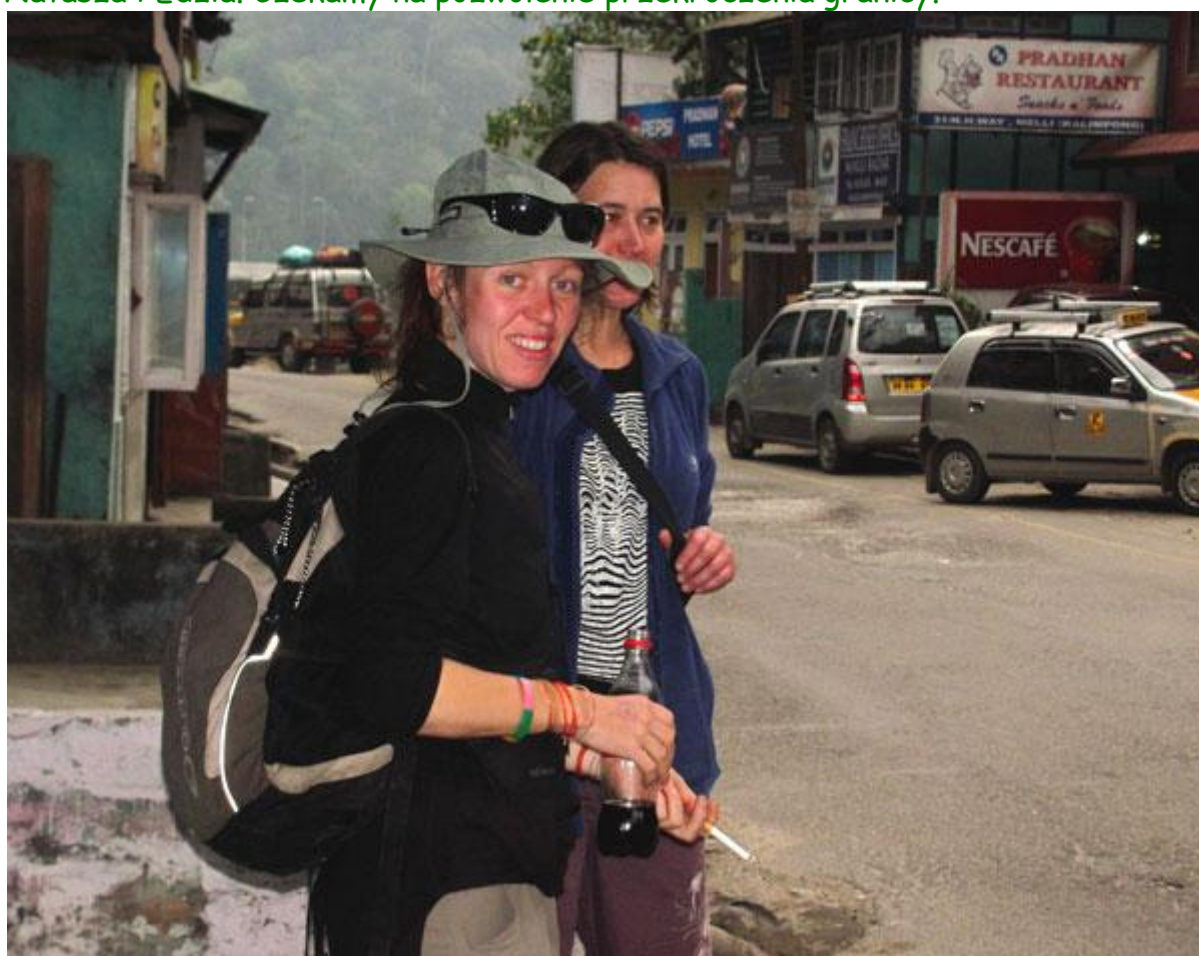
Marihuana, rośnie na gospodarstwie, gdzie zatrzymaliśmy się na obiad.

Przejście graniczne, odprawa paszportowa, kontrola permitów. Wszystko to, ze względu bezpieczeństwa i bliskości granicy chińskiej.

Natasza i Edzia. Czekamy na pozwolenie przekroczenia granicy.

W Laachung deszcz, zero słońca, zimno.

Spacery, z przyrodą za pan brat.

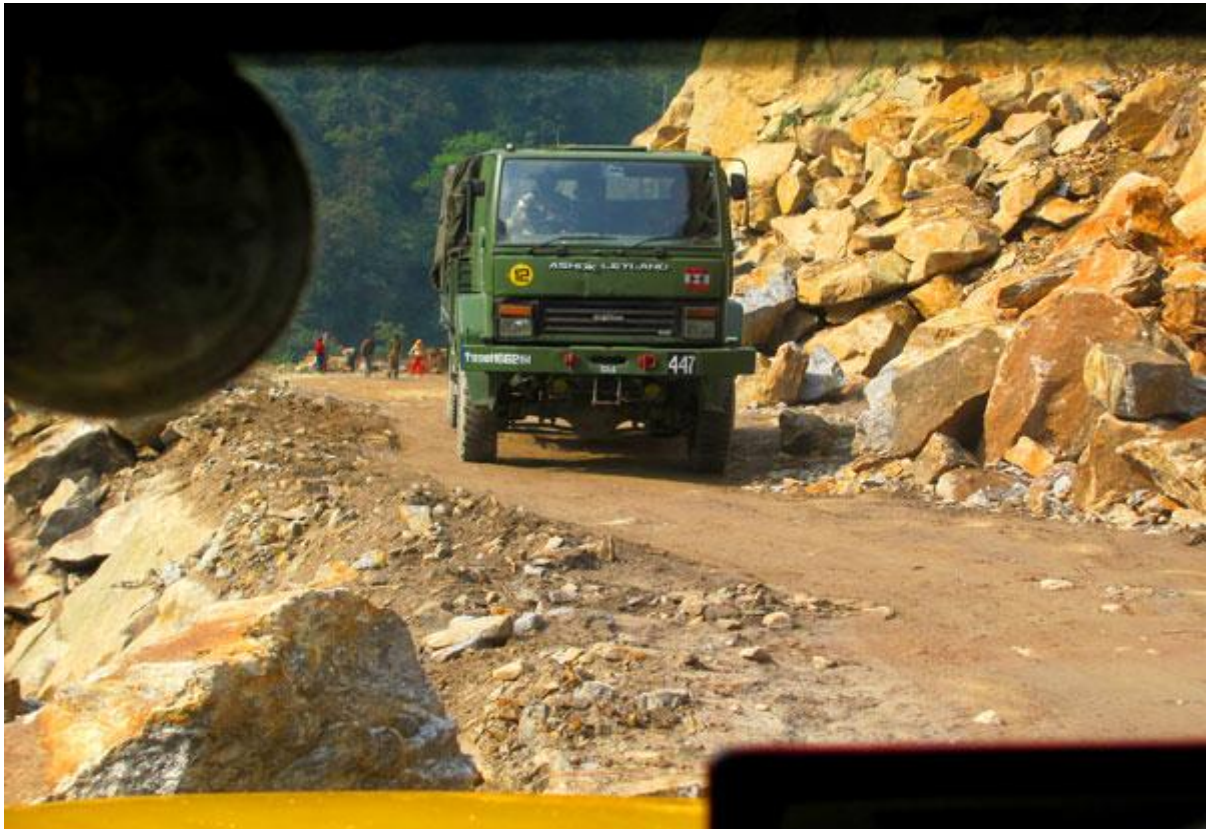

Takie krajobrazy były częstymi towarzyszami. Właśnie tu w Lachung, mocno przeziębiam się. Męczący kaszel będzie ze mną wędrował do końca wyprawy. Pomimo, że wjedziemy w rejony, gdzie temperatura sięgać będzie 30 i więcej stopni.

Aby realizować dalszy program i przedostać się do Kalkuty, musimy z Lachung wrócić z powrotem do Gangtoku. Długo nie zapomnę setki tych kolejnych diabelskich kilometrów.

Mokro, ślisko. W końcu pomyślałam, że jak ma mi się coś stać, to przynajmniej będę w dobrym towarzystwie.

Kanczendzonga jeszcze raz wyłoniła się nam zza chmur. Pożegnanie.

Po powrocie do Gangtoku zostawiliśmy plecaki w hotelu i wybraliśmy się do pięknego Rumteku, największego w Indiach kompleksu buddyjskich świątyń. Zbudował go i miał tu siedzibę Karmapa XVI.

Wieczorem spakowaliśmy manele i udaliśmy się na dworzec kolejowy. Pojedziemy całą noc do [Kalkuty](#).

Pojedziemy całą noc w tym oto wagonie sypialnym.

Kawa, herbata, przeróżne zakąski. Mały kubeczek kawy kosztuje 5 rupii, to jest 35 groszy. Zakąski są po 10-15 rupii.

Dworzec kolejowy w Kalkucie. Taksówką najszybciej dostaniemy się do hotelu.

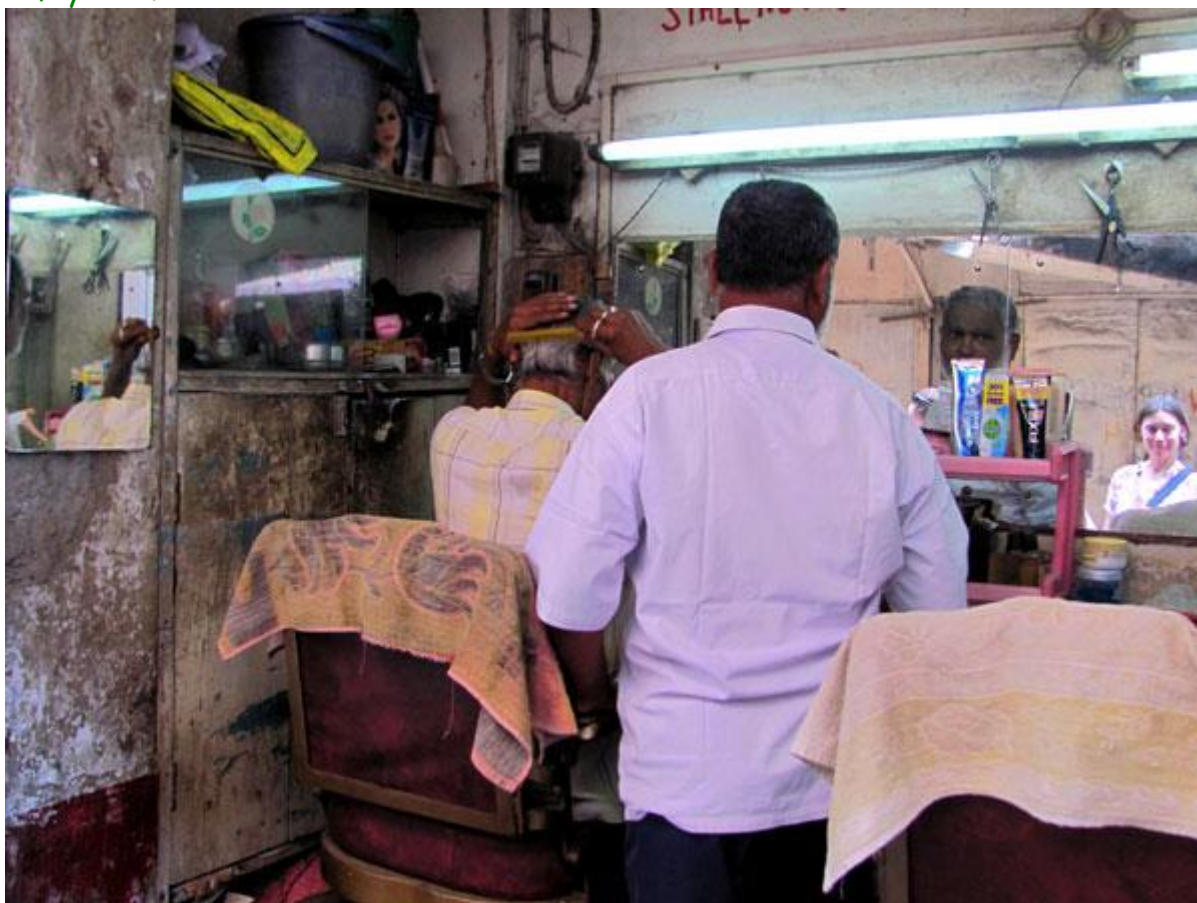
Kalkuta.

Bezdomna.

U fryzera.

Uliczny golibroda.

Jazgot, spory ruch uliczny, upał i duża wilgotność powietrza, dawały się we znaki ale bywało gorzej. Tak stare tramwaje jeżdżą w Indiach wyłącznie w [Kalkucie](#).

W hali mięsnej.

Na targu warzywnym.

Na targu kwiatowym.

W Kalkucie będziemy dwa dni.

Nie wszyscy śpią tak wygodnie jak my.

O rezerwach przyrody i innych ciekawych zakątkach opowiem Ci w następnym odcinku.

Pozdrawiam Cię serdecznie.

Zielona Gałązka

